

Denne politik er i de seneste uger blevet udfordret fra to sider. På den ene side er den stillet over for overenskomststridige konflikter, som kunne medføre, at væsentlige dele af samfundet blev lammet. Og på den anden side udløste denne situation en række politiske krav, som i deres videste konsekvens kunne blive alvorlige og virkelig skabe uro. Man kan have forståelse for de lønkrav, der er fremsat, men man må under alle omstændigheder tage skarpt afstand fra den fremgangsmåde, der blev anvendt, og fra de helt urimelige konsekvenser, som disse handlinger har haft.

Regeringen har derfor været fast besluttet på, at den situation, som i de seneste dage har præget vort samfund, hurtigt måtte bringes til ophør. Jeg kan i den forbindelse meddele, at vi har fået meddelelse om, at den løbende oliekonflikt nu tyder på at ville ophøre.

Det har været afgørende for regeringen, at den midtsamlende politik, som havde været ført gennem 1975 og 1976, blev fortsat. Den situation, som er fremprovokeret, måtte ikke føre os over i en langt bredere konfrontation mellem store grupper i samfundet. Regeringen har derfor i det sidste par døgn søgt at opnå enighed med de partier, der er parter i augustforliget, nemlig det radikale venstre, kristeligt folkeparti og centrumdemokraterne, om en politik, som kunne fastholde den linje, som blev afstukket for 3 måneder siden. Regeringen har tillige forhandlet med det konservative folkeparti, der delvis har tiltrådt forliget.

Det, det drejer sig om, var jo på den ene side at skabe stabilitet i pris- og indkomstudviklingen i de kommende få måneder, indtil nye overenskomster var indgået på arbejdsmarkedet. På den anden side måtte disse indgreb være så afbalancerede, at de medførte en ligelig fordeling af ansvar og byrder mellem arbejdsmarkedets parter. Var det ikke tilfældet, ville der være sket en markant afvigelse fra den midtsamlende linje, som jo var hovedtanken i augustforliget.

Regeringen måtte i aftes konstatere, at det i hvert fald umiddelbart forekom umuligt at opnå enighed. Regeringen følte sig stillet over for krav, som den ikke kunne imødekomme uden